

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه معاد در شاهنامه فردوسی با نگاه به آیات قرآن کریم

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اعتقادی کلامی، دوره 9، شماره 34 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

علی ذات علی - دانشگاه آزاد اسلامی اراک

محمد رضا زمان احمدی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

محمد رضا قاری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد اراک

خلاصه مقاله:

بحث در خصوص دنیای پس از مرگ از مسایل مهم اعتقادی است. شعرا در اعصار مختلف ادب فارسی از این موضوع غفلت نداشته اند. فردوسی از جمله شعرایی است که در شاهنامه به این موضوع نگاه خاصی داشته است؛ از آنجا که سراینده علاوه بر جنبه های داستان سرایی و... جنبه تنبه و آگاهی بخشی در ارتباط با زندگی و دنیای پس از آنرا به خواننده و مخاطب شعر خود در نظر داشته است، آدمی را از دوستی و دل سپردن به دنیا برحذر می دارد و به مساله ی مرگ و حیات اخروی نیز با دیدی حکیمانه نگاه می کند. از جمله مباحث قابل توجهی که در شاهنامه مد نظر قرار گرفته و سراینده آن در فراز و فرودها و شادی ها و ناکامی ها، در جنگها و آشتی ها و... به آن پرداخته است و این تحقیق به آن پرداخته، بحث مرگ آدمی و قطعیت جهان پس از مرگ و تطبیق آن با آیات قرآن است

کلمات کلیدی:

تروریسم شاهنامه، معاد اندیشی، مرگ، فردوسی، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1880582>

